

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Cpr/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214208246
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2214208246.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v právnej veci žalobcu: ANDREA SHOP, s. r. o., Dunajská Streda, Galantská cesta 5855/22, IČO 36 277 151, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Ružička Csekés, s. r. o., Dunajská Streda, Štúrova 1090/7, proti žalovanému: C. P., X.. XX.XX.XXXX, L. F., XXX, zastúpenému Mgr. Ing. Vladimírom Haukvitzom, advokátom, Bratislava, Lachova 11, o zaplatenie 22.696,50 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 22.696,50 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne z istiny od 22.04.2014 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobou zo dňa 22.04.2014 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu 22.696,50 eur titulom náhrady škody, úroku z omeškania a k náhrade trov konania. Uviedol, že žalovaný u žalobcu pracoval ako vedúci logistiky na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2011 s miestom výkonu práce v Dunajskej Strede - prevádzkarni zamestnávateľa. Zároveň dňa 01.04.2011 strany uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti, na základe ktorej žalovaný ako zamestnanec prevzal hmotnú zodpovednosť za zverené hodnoty (peňažná hotovosť, tovar umiestnený v priestoroch prevádzkarne, vrátane tovaru a iných vecí umiestnených v skladoch prevádzkarne, ako aj iné hodnoty určené na obeh alebo obrat). Dňa 12.07.2012 uzavreli strany dohodu o zmene pracovnej zmluvy, v zmysle ktorej miestom výkonu práce boli určené Malé Dvorníky - centrálny sklad a novú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Na podnet žalovaného dňa 18.11.2013 sa strany dohodli na skončení pracovného pomeru žalovaného uvedeným dňom. Žalobca je spoločnosťou zaoberajúcou sa predajom elektrospotrebičov a elektroniky s predajňou nachádzajúcou sa v Dunajskej Strede a centrálnym skladoch v Malých Dvorníkoch. V centrálnom sklade pracoval žalovaný na pracovnej pozícii vedúceho logistiky a skladu v období od 12.07.2012 do skončenia jeho pracovného pomeru dňom 18.11.2013. V rámci pracovnej činnosti bol žalovaný zodpovedný najmä za skladové zásoby, príjem a výdaj tovaru, za správne skladovanie a evidenciu tovaru a vedenie príslušnej evidencie a dokumentácie. Dňa 27.11.2013 bol žalobca informovaný pracovníčkou účtovného oddelenia, že v systéme nie je vykázaná úhrada tovaru z rozvozov uskutočnených v dňoch 29.10.2013, 06.11.2013 a 08.11.2013, v celkovej hodnote 22.696,50 eur. Bolo zistené, že rozvozy realizoval žalovaný - dňa 29.10.2013 zobral z centrálného skladu na rozvoz tovar pre klientov kupujúcich tovar od žalobcu v hodnote 13.921,20 eur, dňa 06.11.2013 v hodnote 3.248,90 eur a dňa 08.11.2013 v hodnote 5.526,40 eur, pričom po zrealizovaných rozvozoch prevzatú finančnú hotovosť od klientov riadne nevyúčtoval a neodovzdal poverenej osobe. Podľa zaužívaného systému vyskladňovania a rozvozu tovaru vedúci skladu vyhotovoval zoznam dodacích listov, na základe, ktorých skladníci pripravovali tovar špecifikovaný v zozname na rozvoz. Následne kontrolór obdržal zoznam dodacích listov a ďalších dokladov potrebných k vyskladneniu tovarov, kontrolór

pri vyskladňovaní tovaru porovnával pokladničné bloky a faktúry s vyhotoveným zoznamom tovaru. Žalovaný realizoval predmetné rozvozy bez akéhokoľvek súhlasu nadriadeného. Na realizáciu rozvozov navyše žalovaný použil vozidlo pridelené inej osobe, ktorá bola v danom období práceneschopná. Skutočnosť, že rozvozy realizoval samotný žalovaný, vyplýva aj z knihy jász a výpisov z GPS, ktoré jednoznačne preukazujú, že v uvedené dni bolo firemné vozidlo zaparkované na adrese jeho bydliska. Skutočnosť, že v uvedených dňoch realizoval rozvozy žalovaný, potvrdzujú aj samotní zamestnanci žalobcu, ktorí sa na vyskladnení tovaru priamo podieľali - kontrolóri a skladníci centrálného skladu. Žalovaný na opakované výzvy žalobcu na náhradu škody nereagoval. Po právnej stránke poukázal na ustanovenia § 179 ods. 1 a, 2, § 182 ods. 1, 2, § 184 ods. 3, § 186 ods. 1 až 3, § 188 a § 189 ods. 1 Zákonníka práce. K otázke hmotnej zodpovednosti žalovaného uviedol, že pri tejto zodpovednosti sa prezumuje vina zamestnanca, teda zamestnávateľ nie je povinný preukazovať zavinenie konkrétneho zamestnanca, uhrádza sa celá skutočná škoda, pričom konanie žalovaného jednoznačne napriňa atribúty úmyselného konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a s ktorým Zákonník práce explicitne spája povinnosť nahradíť celú skutočnú škodu (rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 5Cdo/244/2007). Nárok na úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka.

(2) Žalovaný sa k žalobe vyjadril najprv písomným podaním zo dňa 15.07.2014 tým, že žalobu v celom rozsahu považuje za nedôvodnú a nezákonnú, zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu s poukazom na § 84 a § 85 O. s. p. (teraz § 13 a § 14 CSP), nakoľko doteraz nebolo právoplatne ukončené žiadne konanie preukazujúce vznik nároku na náhradu škody v zmysle § 87 O. s. p. (teraz § 19 písm. b/ CSP). Ďalej sa vyjadril písomným podaním zo dňa 06.10.2014 tým, že žalobca nepreukázal zavinené porušenie právnych predpisov a vznik práva zakladajúceho nárok na náhradu škody voči žalovanému. Zároveň navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (teraz § 164 CSP) s poukazom na to, že žalobca dňa 02.12.2013 podal trestné oznámenie na žalovaného z rovnakých dôvodov, v ktorom žalovaný preukazuje účelovosť a nepravdivosť tvrdení žalobcu a ním navrhnutých svedkov, pričom žalobca si súčasne uplatnil v trestnom konaní náhradu škody v rovnakej výške. (o návrhu na prerušenie konania súd rozhodol uznesením č. k. 12Cpr/2/2014-67 zo dňa 13.04.2015, ktorým návrh zamietol).

(3) K námietke miestnej nepríslušnosti:

Podľa § 36 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2016 - CSP) konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Podľa ods. 2 príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Podľa § 14 CSP všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu. Podľa § 19 písm. b/ CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

[V čase začatia tohto sporu (konania) sa otázka miestnej príslušnosti spravovala rovnako - ustanoveniami § 84 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. účinnom do 30.06.2016 - O. s. p.) - Podľa § 84 O. s. p. na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak. Podľa § 85 ods. 1 O. s. p. všeobecným súdom občana je súd, v obvode ktorého má občan bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd, v obvode ktorého sa zdržuje. Podľa § 87 písm. b/ O. s. p. popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody.]

Pre príslušnosť podľa § 87 písm. b/ je rozhodujúce miesto škodnej udalosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Nie je rozhodujúce, či nižšia organizačná zložka právnickej osoby má alebo nemá právnu subjektivitu, ale to, či sa predmet sporu týka tejto nižšej zložky.

S poukazom na citované ustanovenia súd posúdil námietku miestnej nepríslušnosti za nedôvodnú, nakoľko žalobca mal v danom prípade na výber možnosť využiť všeobecné ustanovenie o miestnej príslušnosti alebo osobitné ustanovenie. V spore si žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody, ku ktorej malo dôjsť v jeho prevádzke, nachádzajúcej sa v obvode tunajšieho súdu, čo na založenie miestnej

príslušnosti súdu postačuje, nie je potrebné (žalovaným žiadané) právoplatné rozhodnutie o vzniku nároku na náhradu škody.

(4) Súd vo veci vykonal dokazovanie znalcom, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(5) Žalovaný sa stal zamestnancom žalobcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2011 v zaradení vedúci logistiky. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú so skúšobnou dobou troch mesiacov. Miestom výkonu práce žalovaného bola prevádzkareň zamestnávateľa - predajňa Euronics v Dunajskej Strede. V ten istý deň zároveň strany uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti s poukazom na § 182 a nasl. Zákonníka práce, podľa ktorej žalovaný prevzal zodpovednosť za zverené hodnoty, a to: peňažné hotovosti, tovar umiestnený v priestoroch predajne vrátane tovaru a iných vecí umiestnených v skladoch predajne a iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, prípadne iné veci, ktoré počas trvania pracovného pomeru od zamestnávateľa alebo jeho dodávateľov kedykoľvek neskôr prevezme. Žalovaný sa zaviazal uvedené zverené hodnoty vyúčtovať zamestnávateľovi, inak zodpovedá zamestnávateľovi za vzniknutý schodok. V zmysle článku IV mala byť vykonaná pri uzavretí tejto dohody inventarizácia, inventarizačná zápisnica sa mala stať v zmysle článku VI bod 1 prílohou dohody.

(6) Zmluvou zo dňa 12.07.2012 dohodli strany zmenu „Pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2011“ s tým, že prácu bude žalovaný vykonávať v centrálnom sklade zamestnávateľa v Malých Dvorníkoch. Prílohou zmluvy bola náplň práce zamestnanca. Zároveň dňa 12.07.2012 strany uzavreli dohodu o hmotnej zodpovednosti, podľa ktorej v bode 3.1 prebral dňom podpisu hmotnú zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať v zmysle ustanovenia § 182 a nasl. Zákonníka práce, a to zodpovednosť za pokladničnú hotovosť a finančné prostriedky a ceniny nachádzajúce sa v elektronickej registračnej pokladni umiestnenej na prevádzke, zásoby tovaru v prevádzke do neurčenej výšky nachádzajúci sa v prevádzke ku dňu podpisu zmluvy a akékoľvek hodnoty, ktoré mu budú zverené a na vyúčtovanie a prevezme ich počas trvania pracovného pomeru. Opäť v zmysle bodu 4.1 zmluvy mala byť vykonaná pri uzatvorení dohody inventarizácia, rovnako pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

(7) Dňa 18.11.2013 sa strany dohodli na skončení pracovného pomeru uvedeným dňom.

(8) Z evidencie knihy jász vozidla ev. č. G.-XXXDY vyplýva, že v dňoch 20.10.2013, 06.11.2013 a 08.11.2013 boli vykonané jazdy vozidlom za účelom rozvozu tovaru v celkovej hodnote 22.696,50 eur podľa špecifikácie žalobcu. V knihe jász je ako vodič uvedený Z. H., ktorý bol podľa prehľadu neprítomnosti práceneschopný od 01. do 14. novembra.

(9) Listom zo dňa 04.12.2013 advokát žalobcu vyzval žalovaného s poukazom na ním uskutočnené rozvozy tovaru v uvedených dňoch koncovým zákazníkom a neodovzdané peniaze vybrané od zákazníkov vo výške 22.696,50 eur na účet označený žalobcom.

(10) Vo veci žalovaného je vedené trestné konanie (OR PZ v Dunajskej Strede ČVS: ORP-840/OEK-DS-2013), v rámci ktorého si pôvodne žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, listom zo dňa 16.04.2014 oznámil žalobca, že nárok berie späť s tým, že si ho uplatní v občianskom súdnom konaní. List bol doručený do spisu dňa 22.04.2014. Podľa zápisnice zo dňa 12.03.2015 bol v trestnom konaní predložený „denník žalovaného o potvrdzovaní pracovníkom žalobcu pri preberaní peňazí za faktúry a pokladničné bloky za tovar doručovaný žalovaným“. Podľa záznamov žalovaného v diáre pre rok 2012 pre deň 20. októbra žalovaný vykázal sumu 6.519,07 eur, pre deň 6. novembra sumu 2.405,41 eur a pre deň 8. novembra nemá vykázané žiadne sumy. Dňa 01.03.2016 bola v predmetnej trestnej veci na žalovaného podaná obžaloba na tunajšom súde (vec evidovaná pod sp. zn. 4T/25/2016). Podľa obžaloby mal žalovaný v troch sledovaných prípadoch vykonať rozvoz tovarov, kúpnu cenu žalobcovi neodovzdal, uvedené finančné prostriedky použil na vlastné účely a spôsobil tak žalobcovi škodu v celkovej výške 22 696,50 eur.

(11) Cestou advokáta žalovaný následne v priebehu konania namietal, že výška škody nebola riadne zistená (dôvod nároku nenamietal), poukázal na to, že nebola riadne vykonaná inventarizácia, k čomu poukázal žalobca na bod 3.5 dohody o hmotnej zodpovednosti z 12.07.2012 (týka sa však spoločnej hmotnej zodpovednosti) a na to, že inventarizačná zápisnica by schodok nevykázala, nakoľko tovar žalobcovi nechýba, bol riadne odúčtovaný, len žalovaný nevyúčtoval peniaze, pričom tovar rozvážal

neoprávnene, na to majú vo firme určených vodičov. Žalovaný k odovzdávaniu peňažnej hotovosti navrhol vypočuť svedkov a ku skutočnej škode nariadiť znalecké dokazovanie.

(12) Svedok J. R. vypovedal, že u žalobcu pracuje 20 rokov, v súčasnosti je zadelený na ekonomickom oddelení, žalovaný bol vedúcim skladu. Prepojenie medzi nimi bolo v tom, že mu svedok v priebehu dňa odovzdával doklady na rozvoz tovaru pre nasledujúci deň. Vo firme bolo osem vodičov a žalovaný mal určiť vydokladované rozvozy tovaru a následne svedkovi mala byť odovzdaná finančná hotovosť získaná za rozvoz priamo vodičmi. Kontrolou zo strany svedka a účtovníčok bol zistený finančný schodok, pre ktorý sa zisťovalo spätne, ktorý vodič peniaze neodovzdal a následne podľa GPS bolo zistené, že tovar rozvážal osobne žalovaný, k čomu však nebol oprávnený. Boli nejaké ďalšie prípady, keď žalovaný vykonal rozvozy aj sám, vtedy však peniaze odovzdal, ale až po urgencii svedka, inak sú vodiči povinní odovzdávať finančné prostriedky bezodkladne, najneskôr na druhý deň ráno. V prípade žalovaného kontaktoval svedok zákazníkov, ktorí potvrdili, že tovar prevzali a vodičovi riadne zaplatili. Vo všeobecnosti si vodiči vedú evidenciu o odovzdaní hotovosti sami a svedok im potvrdzuje odovzdanie peňazí. Žalovaný si evidoval vlastný zošit, v ktorom mal vyčíslené peňažné prostriedky a v ktorom mal byť podpis svedka, svedok podpisy označil za napodobeninu. Rozvozy žalovaný nerobil na základe žiadneho pokynu, vykonal ich svojvoľne a túto činnosť nemal v pracovnej náplni, rozvozy ani svedkovi neohlásil vopred, že ich vykoná osobne. Peniaze odovzdávané vodičmi za rozvoz tovaru musia prejsť cez svedka, okrem prípadov jeho neprítomnosti. Svedok bol vypočutý aj v trestnom konaní dňa 04.12.2013, kedy uviedol, že u žalobcu pracuje od roku 1995, jeho náplňou práce je vystavovanie dokladov za objednaný tovar a prijímanie hotovosti od vodičov. K danej veci uviedol zhodne, že bolo zistené neodovzdanie hotovosti vo výške 13.921,20 eur za objednaný a dodaný tovar a následným zisťovaním bolo zistené, že rozvoz mal naložený 29.10.2013 žalovaný. V rámci šetrenia žalovaný svedkovi tvrdil, že hotovosť svedkovi odovzdal osobne a v evidenčnom zošite má podpis svedka, že hotovosť prevzal. Medzitým boli zistené ďalšie nevyúčtované rozvozy zo dňa 06.11.2013 a 08.11.2013, opäť realizované žalovaným. Svedok vo výpovedi uviedol, že neprevzal od žalovaného sumu vo výške 13.921,20 eur, ani sumu 3.248,90 eur, ani sumu 5.526,40 eur za rozvozy v sporných dňoch. Dňa 06.02.2014 svedok zopakoval svoju výpoveď v trestnom konaní.

(13) V trestnom konaní boli vypočutí aj ďalší zamestnanci žalobcu. U. G. vo výpovedi uviedla, že pracuje u žalobcu od roku 2012 ako kontrolór vstupu a výstupu tovaru a s tým súvisiacimi dokladmi. Žalovaný v priebehu roka uskutočňoval rozvozy, keď niektorý zo šoférov nebol prítomný v práci a bolo potrebné tovar rozviešť, preto je to neprišlo nezvyčajné, že pripravoval tovar aj v sporných dňoch. Prepravy - rozvozy uskutočnil žalovaný vozidlom ev. č. DS-898DY, pridelené Z. H., v tom čase práceneschopnému. D. L. vypovedal, že u žalobcu pracuje od roku 2011, preberá a vydáva tovar a udržiava poriadok a čistotu v sklade. Tovar podľa zoznamu dodacích listov zo dňa 29.10.2013 pripravoval a následne nakladal do vozidla s tým že rozvoz uskutočnil žalovaný. K ostatným rozvozom sa vyjadriť nevedel. V. F. vypovedal, že pracuje u žalobcu od roku 2009 ako kontrolór v centrálnom sklade v Malých Dvorníkoch. Zoznam dodacích listov zo dňa 29.10.2013 kontroloval práve on. Žalovaný ho žiadal, aby bol pripravený tovar, že sám urobí rozvoz. Svedok trval na vyhotovení zoznamu dodacích listov s tým, že bez toho tovar zo skladu nepustí, za čo sa žalovaný hneval a nadával naňho. Následne však zoznam doniesol a potom skladník D. L. tovar pripravil a naložil do vozidla. Zoznam dodacích listov zo dňa 08.11.2013 takisto kontroloval, na vyskladnenie si už nepamätá, ale vodičom bol opäť žalovaný. K rozvozu zo dňa 06.11.2013 sa vyjadriť nevedel. B. H. vo svojej výpovedi uviedol, že pracuje od roku 2012 ako skladník v centrálnom sklade v Malých Dvorníkoch. Tovar podľa zoznamu dodacích listov zo dňa 08.11.2013 pripravil a následne naložil do vozidla on, rozvoz uskutočnil žalovaný. K ďalším dvom rozvozom sa vyjadriť nevedel. E. X. vypovedal, že tiež pracuje ako skladník u žalobcu od roku 2013, on pripravil a naložil do vozidla tovar podľa zoznamu dodacích listov zo dňa 06.11.2013, rozvoz vykonal žalovaný.

(14) Uznesením č. k. 12Cpr/2/2014-209 zo dňa 11.03.2016 súd nariadil znalecké dokazovanie v odbore ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, kontroling. Súdom ustanovená znalkyňa podala dňa 05.08.2016 znalecký posudok pod č. 15/2016, z ktorého záverov vyplýva, že „za predpokladu, že tovar naložený na základe zoznamov dodacích listov v jednotlivých sledovaných dňoch z centrálného skladu na služobné motorové vozidlo bol v zmysle zoznamov riadne doručený konečnému zákazníkovi a zákazník tento tovar riadne uhradil doručiteľovi, je škoda vo výške žalobného nároku na schodku na zverených finančných prostriedkoch vyčíslená správne vo výške 22.696,50 eur. Výška schodku na zverených finančných prostriedkoch je rovná predajnej cene s DPH vyskladneného a následne v sledovaných dňoch zákazníkovi doručeného a zákazníkom uhradeného tovaru - zo dňa

29.10.2013 v sume 13.921,20 eur, zo dňa 06.11.2013 v sume 3.248,90 eur a zo dňa 08.11.2013 v sume 5.526,40 eur“. V posudku uviedla, že na základe zoznamu dodacích listov zo dňa 06.11.2013 bolo v ten deň vyskladnených a naložených na služobné motorové vozidlo ešte ďalších 14 druhov tovaru (spolu v hodnote 2.345,61 eur), k uvedenému tovaru nie je na zozname uvedená žiadna poznámka a nie zrejmé, ako bolo s predmetným tovarom následne naložené; podľa zoznamu dodacích listov zo dňa 08.11.2013 bolo v tento deň vyskladnených a naložených na služobné motorové vozidlo ešte ďalších 5 druhov tovaru (spolu v hodnote 1.579,60 eur), k uvedenému tovaru je však na zozname uvedená poznámka „vrátené v pondelok“, z čoho s najväčšou pravdepodobnosťou vyplýva, že tento tovar konečnému zákazníkovi doručený nebol.

(15) K záverom znalca sa písomným podaním zo dňa 19.09.2016 vyjadril žalobca tým, že sa so závermi znaleckého posudku stotožňuje, výška uplatneného nároku je jednoznačne preukázaná. Žalovanému bol znalecký posudok doručený cestou advokáta dňa 23.09.2016, v súdom stanovenej lehote (do 07.12.2016) sa k nemu nevyjadril, žiadne námietky, resp. pripomienky k záverom znalca nevzniesol. Následne na pojednávaní dňa 09.01.2017 uviedol, že posudok považuje za neúplný a nepresný, neobsahuje zákonné náležitosti, navrhol vypočúť znalkyňu.

(16) Podľa § 208 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. - CSP) znalecký posudok sa vyhotovuje písomne, ak súd nerozhodne inak. Ak je to účelné, môže súd znalca vyslúchnuť o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku.

(17) Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

(18) V danom prípade súd nepovažoval za potrebné vypočúť ďalších zamestnancov žalobcu, keďže sa oboznámil s ich výpoveďami v trestnom konaní, taktiež nepovažoval za účelné vypočúť k znaleckému posudku znalkyňu, nakoľko žalovaný namietal jeho vypracovanie len vo všeobecnej rovine, žiadne konkrétne pripomienky k jeho záverom neuviedol, pričom súd znalecký posudok považuje za dostatočný a relevantný k súdom uloženým otázkam (žalovaný žiadne doplňujúce otázky k skúmanej problematike nedoplnil).

(19) Podľa § 182 ods. 1 Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z. - ZP) ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť). Podľa ods. 2 dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná. Podľa ods. 3 zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

(20) Podľa § 184 ods. 1 ZP inventarizácia sa musí vykonať pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti, pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

(21) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. - OZ) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(22) V danom prípade si uplatnil žalobca ako zamestnávateľ nárok voči svojmu zamestnancovi titulom osobitného druhu zodpovednosti zamestnanca, ktoré osobitosti v porovnaní so všeobecnou zodpovednosťou zamestnanca za škodu (§ 179 ZP) spočívajú 1. v existencii platnej dohody o hmotnej zodpovednosti, 2. v existencii škody v podobe schodku na hodnotách, ktoré boli zverené zamestnancovi a 3. v prezumpcii zavinenia zamestnanca. Zamestnávateľ môže uplatňovať nárok na

náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku schodku na tých hodnotách, ktoré boli zverené, a iba voči takému zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ uzavrel dohodu o hmotnej zodpovednosti. Schodok je rozdiel medzi skutočným stavom hodnôt zverených na vyúčtovanie a údajmi v účtovnej evidencii, o ktorý je skutočný stav nižší než stav účtovný. V prípade tohto druhu zodpovednosti sa predpokladá zavinenie zamestnanca, zamestnávateľ nie je zaťažovaný dôkazným bremenom ohľadom tohto predpokladu zodpovednosti za škodu, zamestnanec je na povinný preukázať, že škodu nezavinil, ak sa chce zbaviť zodpovednosti. Zavinenie sa pri tomto druhu zodpovednosti za škodu predpokladá. Ide o prípad takzvanej osobitnej pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca s prezumpciou viny. Žalobca nemá povinnosť preukazovať, že zamestnanec zavinil schodok. Povinnosťou žalobcu je dokázať, že schodok vznikol a že bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti so žalovaným zamestnancom. Zistenie schodku na základe vyúčtovania zverených hodnôt je možné nielen na základe inventarizácie, ale v niektorých prípadoch aj porovnaním účtovného stavu vyplývajúceho z dokladov, ktorými zamestnanec prevzal určité hodnoty zverené k vyúčtovaniu na jednej strane a na strane druhej z dokladov, ktorými zamestnanec dokladá fyzický stav v dobe vyúčtovania.

(23) Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a nárok žalobcu je preukázaný. Medzi stranami bola uzavretá platne dohoda o hmotnej zodpovednosti za žalovanému zamestnancovi zverené hodnoty (čo bolo preukázané svedeckými výpoveďami skladníkov a kontrolórov), bolo preukázané, že tieto hodnoty žalovaný prevzal, ale následne (po rozvoze tovaru) nevyúčtoval (neodovzdal peňažnú hotovosť získanú od zákazníkov za dodaný tovar z rozvozu), v tomto smere žalovaný nárok žalobcu po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporeval. Výška škody ako schodku na zverených hodnotách bola preukázaná znalcom, tiež v rovnakej výške ustálená v trestnom konaní. Žalovaný sa zo svojej zodpovednosti nijako nevyvinil, jeho vyjadrenia a procesné návrhy súd považoval za účelové, s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci. Preto súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal k zaplateniu škody, ktorú zamestnávateľovi spôsobil a taktiež priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil žalobca v zákonom prípustnej výške, keďže žalovaný sa do omeškania s plnením svojho záväzku preukázateľne dostal do omeškania.

(24) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(25) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(26) Súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalobcovi, ako po procesnej stránke úspešnej strane sporu. Súčasťou rozhodnutia o trovách konania budú aj trovy vzniknuté štátu na zaplatenom znalečnom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)